

Τ' ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

ΤΟΥ ΤΖΑΚ ΛΙΝΤΟΝ

ΕΝΑ ΔΡΑΜΑ ΣΤΟ ΚΛΟΝΤΙΚΕ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου και τέλος)

"Όταν τέλος ο Μόργκανσον κατόρθωσε να καθησυχάσει τα νεύρα του, τράβηξε το κνημητικό του μαχαίρι κι άρχισε να κομματιάσει την άκρη, όσο πιο γρήγορα του επέτρεπαν τα παγωμένα του δάχτυλα κι' η μεγάλη του ξηάντλησι. "Όταν τελείωσε αυτή τη δουλειά, διάλεξε ένα μεγάλο κομμάτι κρέατος και σήθησε ως τη σπηρή του, αφού προηγουμένως αναγκάστηκε να σπαθή ειςκοι τουλάχιστον φορές στο δρόμο του απ' την κόουρασι.

Στη σπηρή του έφησε ένα κομμάτι κρέας, μα είχε τη φρόνησι να μη το φάη όλο μονομάς. Το μέτρο αυτό ήταν αναγκαίο, γιατί το στομάχι του είχε μείνει πολλές μέρες άδειανό και πεινασμένο.

Μόλις συνήλθε κάπως, Ξαναγύρισε σάν αυτόματο στο ποτάμι. Άχμάρια φαινότουσαν επάνω στο χιόνι. Σίγουρα κάποιο Έλκωθο πήχε περάσει την ώρα που αυτός κομματιάσε την άκρη. Μα δεν τόν έννοιωσε καθόλου γι' αυτό. 'Ο Μόργκανσον είχε αλλάξει τώρα σκέψισι. Το κρέας που ζούου πουλιότανε πενήντα σέντς ή λίβρα και σκερτότανε να πάλι να το πουλήση στη Μίντο, που δεν απέχε από τον παρὰ τρία μίλλια. Με τα χρήματά του θάβγαζε, θ' αγοράζε ένα Ξεγνάρι σκαλιά, τρόφιμα και καπνό. Και τα σκαλιά θά έδερναν το Έλκωθο του προς το νοτιά, προς τη θάλασσα, προς τον ήλιο, προς τον πολιτισμό...

Μα ή πείνα του είχε Ξαναρχίσει. Δεν την έννοιωσε όμως πάλι σάν ένα πόνο βαθύ και μονότονο, όπως την έννοιωσε ως τώρα, αλλά σάν μια επώδυνη διαπεραστική κι' αναταραχτική Ξαναγύρισε με βαρύ βήμα προς τη σπηρή του κι' έφησε εν' άλλο κομμάτι κρέατος. "Επειτα γέμισε την πλά του με σφύλα ξεψά από τσάι και την κάπνισε. Κατόπιν άρχισε να ψήνη ένα τρίτο κομμάτι κρέατος.

Μα δεν σταμάτησε ούτε απ' αυτό. Το έφαγε γρήγορα—γρήγορα κι' έφησε κι' άλλο. "Ετσι το ένα κομμάτι διαδεχόταν το άλλο.

Αυτή ή δουλειά βάστηξε ως το μεσημέρι, όταν Ξεανα συνα συλλογίστηκε τ' άγρια ζώα που μπορούσαν να φάνε το κρέας του και τράβηξε πάλι προς το μέρος όπου είχε αφήσει τα κομμάτια της άκρης. "Εκωμε έτσι μερικά μικρά Έλάτια και σαρμάτισε κι' αυτά ένα είδος Ιερώνιατος, επάνω στο άνωιο τσιωτήρισε όλο το κρέας, επειδή δεν μπορούσε να το Ξεασφαλίση αλλιώς.

Αμα τελείωσε κι' αυτή τη δουλειά, Ξαναγύρισε στη σπηρή του, όπου μονάχος τον άρχισε ένα άτελειστο γλέντι. Τα μπαρτέσια, άτέλειστα, διαδεχόντουσαν το ένα το άλλο. Καταβρόχθισσε έσοι λίτρες όλοκρησι κρέατος. "Επειτα κάπνισε και πάλιν πλαγίσι, έφαγε ένα ακόμη κομμάτι κρέατος.

Δεν είχε όμως πέντε λεπτά που τυλίχτηκε στις κουδέρες του και σημάθηκε πάλι. "Ήταν τόσο φρουσιωμένος, ώστε του φαινόταν πως θά σκόσει, κι' έφαγε ένα ακόμη κομμάτι κρέατος.

Την άλλη μέρα το πρωί, ο Μόργκανσον, Ξυπώντας, νόμισε πως έβγαψε από τα σκοτάδια του θανάτου. Στ' αυτιά του άνηχούσαν περίεργοι ήχοι. Μα δεν θυμόταν πάλι το μέρος που βρισκόταν και κίτταζε ήλιθα γύρω του. Τα μάτια του τότε έπεσαν επάνω στο μαχαίρι του, όπου βρισκόταν ακόμα ένα κομμάτι απ' το τελευταίο του μπαρτέσι.

Τότε τα θυμήθηκε όλα. Άρχισε να τρέμη και συγκέντρωσε όλη την προσοχή του στους άλλόκοτους ήχους που άκουγε. Πεταχτηκε απ' τα σκεπάσματά του, αφήνοντας μα βλαστήμα, και θέλησε να φέρση τις μπότες του. Μα τα πόδια του, άφανταμένα απ' το σκορδοθούτο, δεν είνιχαν κι' η προσπάθεια που κατέβαλε να τα κάμψη, του άποσπασε μα δύνατη κρανη ή δόνησι. Ξαναόχισε τότε πιο άργα την προσπάθειά του κι' αφού κατόρθωσε με χίλιους πόνους να φέρση τις μπότες του, βγήκε απ' τη σπηρή του.

Βρυχηθού κι' ούρλιαχτά έφτασαν άμέσως ως στ' αυτιά του και, παρ' όλου τους πόνους του, έδρας το βήμα του, βγάζοντας δυνατές κρανηές. Σάν προχώρησε λίγο, είδε ένα κοπάδι λίτων που έτρεχαν επάνω στο χιόνι. Το Ικρίωμα που είχε στήσει, βρισκόταν σωριασμένο καταγής. Οι λίτοι είχαν φάει όλο το κρέας του και τώρα έφηνγαν, όσο πιο γρήγορα μπορούσαν, αφήνοντας πίσω τους μόνο τα κόκαλα.

'Ο Μόργκανσον άναμέτρησε άμέσως όλη την έκταση της καταστροφής. Γι' αυτό στιγμή σάπθηκε άκίνητος, κινιτάριτας μαροστά του με το βλέμμα άγριο και θολό. "Ή ευτυχία, που τόσο την είχε δειραγμένη, είχε διαλυθεί υνομαώς.

"Επειτα όμως κατόρθωσε να επιβληθή στον εαυτό του. "Ή ύπομονή Ξυγαριότικη μέσα στα μάτια του, κι' άρχισε να συγκεντρώνη τ' άπομεινάδια του κρέατος, που είχαν άφθισι οι λίτοι.

"Επός του ότι τα κόκαλα είχαν μέσα μελουδι, ψάχνοντας μέσα στο χιόνι, βρήκε μερικά κομμάτια κρέατος που τα θηρία, μέσα στην άφρονία της λείας τους, τα είχαν περιφρονήσει.

"Ετσι ο Μόργκανσον κέρασε όλο το πρωί μεταφέροντας ως τη σπηρή του τα πολύτιμα υπολείμματα της άκρης. "Όταν τα συγκέντρωσε όλα, τ' άναμέτρησε με το βλέμμα του και ειπε :

—Θάω να τρώω άρκετάς βδομάδες ακόμα. "Όλα πάνε καλά.

Κατόπιν καθάρισε το δίκανό του και μέτρησε τα φουσκία που άπόμειναν. "Ήσαν έφτά. Γέμισε το δόλο του και τράβηξε γιά τη σκοπιά του στην κοίτη του ποταμού. "Όλη την ήμερα την κέρασε παραμονεύοντας και κουλουριασμένως επάνω στο χιόνι...

Μα τίποτε δεν φάνηκε ούτε την ήμερα αυτή, ούτε και τις επόμενες. "Απότομο, χωρίς στο κρέας, υλοτόνι το σκορδοθούτο του είχε χειροτερέψει και τόν έκανε να

